

ויקרא פרק יא

- (ט) את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת במים בימים ובנחלים אתם תאכלו :
- (י) וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת בימים ובנחלים מכל שרץ המים ומכל נפש החיה אשר במים שקץ הם לכם :
- (יא) ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו : [שרץ המים 1]
- (יב) כל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים שקץ הוא לכם :
- (יג) ואת אלה תשקצו מן העוף לא תאכלו שקץ הם את הנשר ואת הפרס ואת העזניה :
- (יד) ואת הדאה ואת האיה למינה : (טו) את כל ערב למינו : (טז) ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחרף ואת הנץ למינהו :
- (יז) ואת הכוס ואת השלך ואת הינשוף : (יח) ואת התנשמת ואת הקאת ואת הרחם : (יט) ואת החסידה האנפה למינה ואת הדוכיפת ואת העטלף : (כ) כל שרץ העוף ההלך על ארבע שקץ הוא לכם :
- (כא) אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע אשר <לא> לו כרעים ממעל לרגליו לנתר בהן על הארץ :
- (כב) את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת השלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו :
- (כג) וכל שרץ העוף אשר לו ארבע רגלים שקץ הוא לכם : (כד) ולא לה תטמאו כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב :
- (כה) וכל הנשא מנבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב :
- (כו) לכל הבהמה אשר הוא מפרסת פרסה ושסע איננה שסעת וגרה איננה מעלה טמאים הם לכם כל הנגע בהם יטמא :
- (כז) וכל הולך על פניו בכל החיה ההלכת על ארבע טמאים הם לכם כל הנגע בנבלתם יטמא עד הערב :
- (כח) והנשא את נבלתם יכבס בגדיו וטמא עד הערב טמאים המה לכם :
- (כט) וזה לכם הטמא בשרץ השרץ על הארץ החלד והעכבר והצב למינהו : (ל) והאנקה והכח והלטאה והחמט והתנשמת :
- (לא) אלה הטמאים לכם בכל השרץ כל הנגע בהם במתם יטמא עד הערב : (לב) וכל אשר יפל עליו מהם במתם יטמא מכל כלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר : (לג) וכל כלי חרש אשר יפל מהם אל תוכו כל אשר בתוכו יטמא ואתו תשברו : (לד) מכל האכל אשר יאכל אשר יבוא עליו מים יטמא וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא :
- (לה) וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא תנור וכירים ותץ טמאים הם וטמאים יהיו לכם : (לו) אך מעין ובור מקנה מים יהיה טהור ונגע בנבלתם יטמא : (לז) וכי יפל מנבלתם על כל זרע זרוע אשר יזרע טהור הוא : (לח) וכי יתן מים על זרע ונפל מנבלתם עליו טמא הוא לכם : (לט) וכי ימות מן הבהמה אשר היא לכם לאכלה הנגע בנבלתה יטמא עד הערב :
- (מ) והאכל מנבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב והנשא את נבלתה יכבס בגדיו וטמא עד הערב :
- (מא) וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל : [שרץ הארץ 1]
- (מב) כל הולך על גחונו וכל הולך על ארבע עד כל מרבה רגלים לכל השרץ על הארץ לא תאכלום כי שקץ הם : [שרץ הארץ 2]
- (מג) אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ ולא תטמאו בהם ונטמתם בהם : [שרץ הארץ 3-4]
- (מד) כי אני יקונק אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ : [שרץ הארץ 5]
- (מה) כי אני יקונק המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדושים כי קדוש אני :
- (מו) זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת על הארץ :
- (מז) להבדיל בין הטמא ובין הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל : פ

דברים פרק יד

- (ד) זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים :
- (ה) איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר :
- (ו) וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו :
- (ז) אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה השסועה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם : (ח) ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו :
- (ט) את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו :
- (י) וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם : [שרץ המים 4]
- (יא) כל צפור טהרה תאכלו : (יב) וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה : (יג) והראה ואת האיה והדיה למינה : (יד) ואת כל ערב למינו : (טו) ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחרף ואת הנץ למינהו : (טז) את הכוס ואת הינשוף והתנשמת : (יז) והקאת ואת הרחמיה ואת השלך : (יח) והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף :
- (יט) וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו : [שרץ העוף 6]
- (כ) כל עוף טהור תאכלו :
- (כא) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשערך ותתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליקונק אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו :

ויקרא פרק כ

- (כב) ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיאו אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה :
- (כג) ולא תלכו בחקות הגוי אשר אני משלח מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בהם :
- (כד) ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשת אתה ארץ זבת חלב ודבש אני יקונק אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים :
- (כה) והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא : [רש"י: רק בבהמה חיה ועוף גדולים \ תוס': רק בח' השרצים]
- (כו) והייתם לי קדושים כי קדוש אני יקונק ואבדל אתכם מן העמים להיות לי :
- (כז) ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ורגמו אתם דמיהם בהם : פ